

„Познай кой те държи сега?“
„Смъртта“ – отвърнах аз.
„Не, не смъртта, а любовта!“ –
ми рече звънък глас.

Елизабет Барет Браунинг

Бих искал да ви разкажа за няколко преживявания, които докоснаха живота ми – те илюстрират мощните послания, за които става дума в книгата. Тези значими събития съдържат елементи на синергия и синхроничност, които според мен са много вълнуващи и обещаващи. Бях благословен да изпитам всоответствия си живот как работи процесът на привличане и реших да споделя с вас тези чудотворни преживявания. Ще ви предложа и нещо като програма, която ще ви помогне да привлечете в живота си всичко желано, стига то да е в хармония с Първоизточника на битието.

Навлизайки в осмото десетилетие на своя живот, често се улавям, че гледам назад, към най-значимите влияния в моето минало. Тогава ми изглеждаха, че са се *появили* просто така. От дистанцията на годините виждам как те са ми повлияли да променя доминираната от егото посока, в която по това време вървеше животът ми. Когато тези забележителни събития или личности се проявяваха през годините, не бях в състояние, подобно на повечето хора, да схвана по-мощната картина на случващото се. Сега гледам на всичко това като на парченца от грандиозен пъзел и то ме изпълва със страхопочитание.

Свети Франциск

Една от значимите фигури, която се *появи* в живота ми, бе свети Франциск от Асизи – личност, живяла през XIII век.

Не съм възпитан в определена религиозна вяра, вероятно защото в детството ми ме местеха от едно приемно семейство в друго. Не познавах католицизма и нищо не знаех за светците и техните учения. Но поради някаква мистериозна причина този монах, водил вдъхновяващ живот, щеше да се окаже едно от най-влиятелните и могъщи присъствия в живота ми.

Влиянието на свети Франциск се прояви за първи път в живота ми под формата на голяма, поставена в красива рамка разпечатка на пълния текст на Молитвата на свети Франциск.

Някой ми я беше дал по време на една лекция, преди повече от двадесет и пет години. Посланията на молитвата отекнаха неочаквано дълбоко в мен, беше много изящно оформена в тази рамка, така че я окачих в коридора, до спалните на децата ми. Трябваше да съм минавал покрай молитвата поне десет хиляди пъти през десетте години, докато бе на стената. Често

спирах, прочитях по няколко стиха и размишлявах върху магията на думите: *При омразата, нека посея любов и при тъмнината – светлина.*

Приличаше ми по-скоро на технология, отколкото на молитва. Харесваше ми да мисля, че омразата може да прерасне в любов, а мракът да бъде осветен; не да помолиш Бог да го направи, а ти самият да *бъдеш* любов и светлина. Виждах в молитвата идеята, че ние, хората, притежаваме способността буквално да променим страданието и болката, като преобразим себе си. Обичах да размишлявам върху това. Ноднес си давам сметка, че още не съм бил готов да приложана практика посланието на свети Франциск, нито пък да го обясня или опиша. Франческо ди Пиетро ди Бернадоне (1181–1226) бе влязъл в живота ми и влиянието му бавно започна да ме обгръща. През 90-те години отидох в Асизи и – докато бях там – по някакъв необясним начин се чувствах у дома. Вървах през полята, из които Франческо бе бродил; молих се в същия малък параклис, където и той се е молил. Стоях пред гроба му, омагьосан от невероятното физическо усещане, че бях сякаш едно цяло с този човек, живял повече от осемстотин години, преди да се родя.

Започнах да търся повече информация за свети Франциски останах дълбоко трогнат от горещото му желание да изпълни своята мисия, да осъществи своята дхарма, и от решимостта му да не позволи на каквото и да било да попречина мечтата му. Лично аз също съм усещал настойчивия вътрешен импулс да върша точно тази работа, с която се занимавам от години. И също съм имал периоди, в които съм сеотклонявал от пътеката, но онзи вътрешен глас винаги ме е връщал към писането и към всекидневното изживяване на божествената ми мисия, така както я разбирам.

Преди около десет години бях изпълнен с твърдото убеждение, че ще напиша книга със заглавие „Има духовно решение навсеки проблем“, но нямах представа как да я структурирам. Повреме на дълбока медитация чух силен глас да ми казва: „Използвай Молитвата на свети Франциск, която виси на стената вдома ти“. Изживях миг на такава яснота и на толкова чистовидение, все едно книгата вече бе написана. Просто трябваше да се оставя „да бъда оръдие“ на Неговата благодат.

Отново отидох в Асизи и отново преживях нещо чудотворно. На физическо ниво бях дарен с изцеление на едно мое заболяване – а това и до ден днешен остава загадка за мен и за приятелите ми лекари. Този изключителен светец от XIII век отново преобрази живота ми, като ми се яви и ми показа, че няма граници между духовния и материалния свят, когато човек живее със съзнанието за Бога.

Написах книгата си с лекота, като се опирах на подробните бележки от второто си пътуване до Асизи. Темата „Има духовно решение за всеки проблем“ прерасна в специално телевизионно предаване, така че ученията на свети Франциск влязоха в домовете на милиони хора – благодарение на упорития вътрешен подтик да пиша за тези дълбоки и преобразили живота мисъбития.

По-късно бях привлечен от художествения разказ на Никос Казандзакис, един от най-ярките писатели на нашето време, за живота на свети Франциск от Асизи. И до ден днешен отново отново препрочитам неговият изумителен роман „Свети Франциск“ и винаги той ме трогва до сълзи и възвисява съзнанието ми.

Преди около година, по време на дълбока медитация, отново усетих силен импулс да заведе група хора в три емблематични европейски града: Лурд във Франция, Междугорие в Босна и Херцеговина и, разбира се, Асизи в Италия. Нарекохме пътуването „Изживяване на чудотворното“; 162 души от цял свят се записаха да посетят тези свети места, където през вековете са се случвали истински чудеса. На всяко от местата изнесох двучасова лекция; усещането ми бе, че наистина се сбъдва видението на свети Франциск – неговата велика идея е била да разнесе Христовото съзнание по целия свят, паство след паство, град след град, държава след държава. В това пътуване имаше хора от всички континенти, от всички възрасти – от тийнейджъри до 80-годишни, хора с всякакви професии, с разнородни религиозни възгледи, но с общата идея да превърнат света в място на Божия покой.

През втория ни ден в Асизи (беше третото ми посещение в този божествен град) всички се събрахме в старата църква, построена преди стотици години, по времето на Франческо.

В тази свята сграда се случи нещо, което не бях преживявал през всичките четири десетилетия лекционна работа. Четях откъси от романа на Казандзакис „Свети Франциск“, когато внезапно усетих как някаква особена енергия завладява тялото ми и изведнъж просто замръзнах. Не можех да помръдна. Избухнах в неудържими ридания. Всички станаха и протегнаха мълчаливо ръце към мен, сякаш разбираха, че се случва нещо напълно метафизическо.

Докато говорех пред иконата на Иисус Христос в църквата, хората направиха много снимки; една от тях съм включил тук, за да видите голямата сфера от светлина, която се появи на онази смайваща лекция в Асизи. Ще научите повече за тези сфери по-нататък в книгата.

Със сигурност мога да кажа само, че отново усетих в тялото си силата на свети Франциск. Усетих го, докато говорех пред тези 162 души – усетих го буквално в себе си, физически, сякаш бе част от мен. Като че ли цялата аудитория бе нещо като духовен катализатор на колективната дхарма; дхарма, появила се като неясна мисъл във въображението ми и превър-

нала се в активна сила на доброто в света.

Поглеждайки назад към изминалите десетилетия и към събитията, въвели свети Франциск в живота ми, разбирам, че по онова време не съм разпознал значимостта на случващото се. Просто правех онова, което се чувствах призван да правя. И трябва да кажа, че светецът не влезе в живота ми просто с някакво послание, за да предизвика духовното ми пробуждане, всъщност той го завладя и промени хода му – той *живееше* в мен.

За малко ще изоставя свети Франциск и ще ви разкажа за присъствието на друго светло същество, което влезе в живота ми преди около шест години.

Лао-дзъ

През 2005 г. се случи така, че отново прочетох древния текст „Дао-дзъ дзин“, написан преди около 2500 години от древния китайски учител Лао-дзъ. Някои наричат тази малка книжка с 81 кратки строфи най-мъдрата книга, писана някога. Въпреки че имах известна представа за даоизма, той в никакъв случай не бе значимо учение в живота ми. И все пак забелязвах, че на шестдесет и пет годишна възраст продължавах да чета и да получавам послания от „Дао-дзъ дзин“, което в свободен превод означава *Книга за Пътя и Постигането*.

Някои от най-цитираните пасажии от текста бях включил в предишните си книги, но през 2005 г. поради някаква причина като че ли ме пресрещаха почти всекидневно. Например, в менюто на ресторант се появяваха два-три стиха от Дао; в няколко поред телевизионни предавания се цитираха части от книгата; в книжарницата един неин превод бе сложен неправилно на рафта до една от моите книги; приятел ми разказа как твърдял пред познатите си, че е даоист и какъв покой му донесло това; някакъв напълно непознат човек ми изпрати тесте с карти с всичките 81 кратки строфи, заедно с портрет на Лао-дзъ, възседнал вол, и тази графична рисунка сякаш ми заговори неочаквано силно.

Сетне, една сутрин, по време на медитацията си, усетих силен вътрешен подтик да прочета цялата „Дао-дзъ дзин“. Направих го още същия ден. Вечерта се обадох на издателя си и му съобщих идеята си да напиша кратки есета за всяка от тези 81 строфи и за приложението на древната мъдрост на Лао-дзъ във съвременния живот. Казах му, че искам да ги издам в книга със заглавие *Промени мислите си, промени живота си*.

От онзи момент нататък усетих, че с Лао-дзъ ме свързва същата нишка, каквато ме свързваше със свети Франциск през изминалите десетина години. Чувах го да ми говори по времена ранните ми сутрешни медитации.

Споменах за това по време на седмичното си радиошоу на HayHouseRadio.com и една художничка на име Магали се обади по ефир, за да каже, че канализирала подобие на Лао-дзъ по времена импулс на автоматично рисуване и ще ми го изпрати. Рисунката пристигна с бърза поща и през цялата 2006 година аз буквално разговарях с нея.

Всяка седмица прекарвах четири дена и половина в проучване, медитиране и анализиране на дадена строфа от „Дао-дзъ дзин“. През петия ден, след като бях медитирал върху рисунката на Лао-дзъ, просто оставях думите да се излеят на страниците. Прекарах цялата 2006 година, общувайки с този мъдрец, взирайки се в портрета му и наблюдавайки как очите му сякаш следят, докато се движех из кабинета си, и се опитвах да доловя неговите послания, като оставях думите да се изливат от сърцето ми върху листа.

Годината, в която бях потопен в „Дао-дзъ дзин“, наистина промени живота ми. Научих и практикувах важните послания за смирението, изживяването на мистерията, удовлетворението, простотата, ведростта и откриването на Бог в природата (а не в ортодоксалната религия). Лао-дзъ се превърна в мой постоянен спътник, а „Дао-дзъ дзин“ донесе просветление не само на мен, но и на милиони други хора. Обществената телевизия ми позволи да представя същината на древните послания на Лао-дзъ в дискуссионно предаване, което впоследствие излъчвах многократно в Съединените щати и Канада, честов най-гледаното време. Някак си, по някакъв тайнствен начин, известен само на невидимото Дао или на Божествения ум, аз се превърнах в оръдието, което предаде тези могъщи послания на огромен брой хора, двадесет и пет века след смъртта на Лао-дзъ.

Трябва да кажа, че ученията на свети Франциск и Лао-дзъ продължават да играят огромна роля във всекидневието ми. Появата им в живота ми е повлияла и на изключителен брой читатели.